

ΤΑ ΝΕΑ χρωδίακία

Εφημερίδα του Δημοτικού Σχολείου Νεοχωρούδας

Αρ. Φύλλου 26

Ο δικτυακός μας τόπος: <http://dim-neoch.thess.sch.gr>

Μάιος 2020

Ένα τεύχος αφιερωμένο στη δημοκρατία, την κοινωνική ισότητα και δικαιοσύνη και στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Το σχολείο μας αποφάσισε να πάρει μέρος στον **Πανελλαδικό Σχολικό Διαγωνισμό**

«Σεβασμός στο **ΟΛΛΑ** Δικαίωμα», που διοργάνωσε το σωματείο «Ορίζοντες», για τη σχολική χρονιά 2019-2020 και αφορά την έκδοση φύλλου σχολικής εφημερίδας.

Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

Η Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες καθιερώθηκε να εορτάζεται στις 3 Δεκεμβρίου από το 1992, επειδή εκείνη την ημέρα η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ υιοθέτησε το Πρόγραμμα δράσης για τα ΑΜΕΑ.

Η Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες, δίνει την ευκαιρία στις κυβερνήσεις, στους οργανισμούς και στις κοινωνίες να εστιάσουν την προσοχή τους στα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ανθρώπων με αναπηρία.

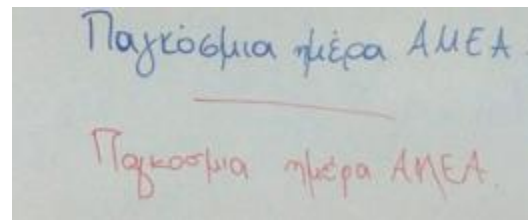
7-10% του παγκόσμιου πληθυσμού πάσχει από μια αναπηρία, γεγονός που σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχουν περισσότεροι από 500 εκατομμύρια άνθρωποι με ειδικές ανάγκες. Το 80% κατ' εκτίμηση ζει σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Τι κάναμε στο σχολείο

Στο σχολείο μας είδαμε βιντεάκια σχετικά με την παγκόσμια ημέρα των ΑΜΕΑ, γράψαμε με το αντίθετο χέρι από αυτό που γράφαμε συνήθως, αυτό δηλαδή που δε μας βολεύει. Είχαμε δύο χαρτιά, στο ένα χαρτί γράφαμε με το δεξί χέρι και στο άλλο με το αριστερό. Ήταν πραγματικά δύσκολο και σίγουρα δε γράφαμε και με τα δυο χέρια το ίδιο καλά! Έτσι καταλάβαμε πόσο δύσκολο είναι για τα παιδιά που έχουν μόνο ένα χέρι να γράφουν με αυτό χωρίς να έχουν επιλογή για το πιο χέρι τους βολεύει. Τέλος

καταλάβαμε ότι αυτά τα παιδιά δεν μπορούν να κάνουν με ευκολία με το ένα χέρι τους αυτά που κάνουμε εμείς με δύο.

Επίσης όλη η τάξη πήγαμε με τη δασκάλα μας πήγαμε στο γυμναστήριο του σχολείου μας και προσπαθήσαμε να παίξουμε sittingvolleyball και sittingbasketball. Ήμασταν καθιστοί στο πάτωμα, προσπαθώντας να μπούμε στη θέση των παιδιών που δεν έχουν πόδια και ήταν πραγματικά δύσκολο! Δε μπορούσαμε να περπατήσουμε και το μόνο που μπορούσαμε να κάνουμε ήταν να δίνουμε πάσες ο ένας στον άλλον. Συχνά η μπάλα μας έφευγε και δε μπορούσαμε να κουνηθούμε εύκολα και να την πάρουμε ενώ είχε φύγει πολύ μακριά. Για να βάλουμε καλάθι δυσκολευόμασταν πολύ και οι περισσότεροι δεν τα καταφέραμε. Δε μπορούσαμε να περπατήσουμε και αυτό δυσκόλευε πάρα πολύ το παιχνίδι! Μετά από αυτή την προσπάθεια καταλάβαμε πόσο δύσκολη είναι η ζωή των παιδιών που δεν έχω πόδια και πόσο δύσκολο είναι να «περπατάνε» και να παίζουν με αυτόν τον τρόπο.

MG_5351

Sitting basketball

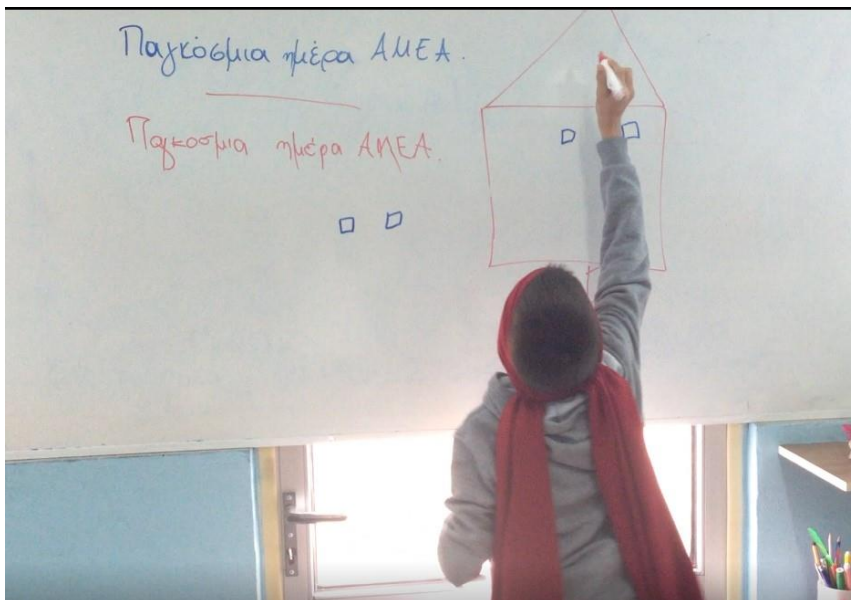
sittingvolleyball1

Πριν φύγουμε από το γυμναστήριο μας ενημέρωσε ο γυμναστής ότι είχαμε στο σχολείο μια μπάλα με κουδουνάκι που χρησιμοποιούν οι τυφλοί για να παίζουν και θελήσαμε να το δοκιμάσουμε και αυτό!! Κλείσαμε τα μάτια καθίσαμε ο ένας απέναντι από τον άλλον και το παιχνίδι ξεκίνησε! Και αυτό ήταν εξαιρετικά δύσκολο γιατί κάποιες

φορές κάναμε θόρυβο και δεν ακούγαμε το κουδουνάκι όταν έφτανε η μπάλα σε κάποιον και άλλες φορές πέφταμε ο ένας πάνω στον άλλον για να την πιάσουμε!

Τέλος, κλείσαμε τα μάτια από κάποια παιδιά με ένα μαντίλι και τα βάλαμε να ζωγραφίσουν ένα ολοκληρωμένο σπιτάκι στον πίνακα. Στον πίνακα της τάξης ήταν ζωγραφισμένο ένα σπίτι. Ο μαθητής με τα κλειστά μάτια ήταν έξω από την αίθουσα. Αρχικά έπρεπε να ανοίξει την κλειστή πόρτα, να μπει μέσα στην αίθουσα, να τη διασχίσει και να πάρει το μαρκαδόρο για να ζωγραφίσει τα παράθυρα και την πόρτα στο αρχικό σχήμα. Στο πρώτο στάδιο, ο μαθητής δε θα είχε καμία βοήθεια. Στο δεύτερο στάδιο θα τον βοηθούσαν οι συμμαθητές του δίνοντας προφορικές οδηγίες για τη σωστή θέση των παραθύρων και της πόρτα μέσα στο σκίτσο.

Μπάλα για τυφλά παιδιά

Στην Ελλάδα βρίσκονται περισσότερα από 500 παιδιά με προβλήματα όραση. Πολλά εκ των οποίων είναι αποκλεισμένα από αθλητικές δραστηριότητες.

Έτσι, ο **Ηλίας Μάστορας** αποφάσισε να φτιάξει μια μπάλα που κουδουνίζει για να παίζουν τα παιδιά, **ποδόσφαιρο για τυφλούς**.

Ανάμεσα στα τυφλά παιδιά της Ελλάδας βρίσκεται και ο τριών ετών, Λέανδρος. Ο Ηλίας Μάστορας του χάρισε λοιπόν μια τέτοια μπάλα. Σε συνέντευξη που παραχώρησε, ο Ηλίας Μάστορας, ανέφερε: «Φανταστείτε τη δυσκολία να παίξει ο μικρός με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας όταν η μπάλα ζυγίζει 550 γραμμάρια! Αυτή που δημιούργησα όμως είναι μια ελαφριά μπάλα 250 γραμμαρίων που κουδουνίζει και διαθέτει 4 εσωτερικούς μηχανισμούς. Δεν πωλείται αλλά μόνο δωρίζεται γιατί βασική προτεραιότητα είναι το δικαίωμα στη χαρά κάθε παιδιού με πρόβλημα όρασης ανεξάρτητα από την οικονομική ευχέρεια!».

Για τις παγκόσμιες ανάγκες, ο Ηλίας Μάστορας, επεσήμανε:

«Οι ανάγκες είναι παγκόσμιες και δεν υπάρχει κάποια παρόμοια μπάλα ή καμπάνια. Αρκεί ένα email στο φορέα μας orama2003@gmail.com με τη διεύθυνση του σχολείου και τον αριθμό των παιδιών με πρόβλημα όρασης που φοιτούν, χωρίς προσωπικά δεδομένα, και στέλνουμε την ειδική μπάλα. Πάνω από 3.000 μπάλες έχουν φτάσει σε 99 χώρες στις 5 ηπείρους μέσα σε δύο χρόνια και είναι μεγάλη η χαρά μας όταν μας στέλνουν φωτογραφίες και videos».

Πηγή: www.newside.gr

Παρουσίαση ταινιών

1. «Για θύμισέ μου»

Σταματάς ποτέ να ελπίζεις; Σταματάς ποτέ να προσπαθείς;

Μια ταινία για το Αλτσχάιμερ, για τη νόσο που μαστίζει την εποχή μας όσο ποτέ άλλοτε. Μια ιδέα, μια προσπάθεια, μια σύλληψη μέσα από το προσωπικό βίωμα

Αλτσχάιμερ, μία ασθένεια που πλήττει μεγάλο μέρος του πληθυσμού, τις τελευταίες δεκαετίες της ζωής τους. Μία αρρώστια που οι φροντιστές απόρων με Αλτσχάιμερ, νιώθουν, φόβο, ενοχές, αγωνία για τα δικά τους «άγνωστα» άτομα που φροντίζουν. Μία ταινία αφιερωμένη σε αυτούς τους ανθρώπους, μέσα από προσωπικά βιώματα. Είναι μία ταινία που δημιουργήθηκε εξ ολοκλήρου από εθελοντές και πλαισιώθηκε από γνωστούς ηθοποιούς. Ξεκίνησε η προβολή της στην Κρήτη στα τέλη του 2019. Τον Ιανουάριο θα προβληθεί στην Αθήνα και θα ακολουθήσουν προβολές και σε άλλες πόλεις της Ελλάδος. Τα έσοδα από την ταινία θα διατεθούν σε οργανισμούς για το Αλτσχάιμερ και σε άλλους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς.

Περισσότερες πληροφορίες , στους παρακάτω συνδέσμους

<https://giathimisemou.wordpress.com/>, <https://www.bestnews.gr/quot-gia-thymise-moy-quot-mia-tainia-gia-to-altschaimer-gyrismeni-stin-kriti/>

2. Ο ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΧΤΙΟΥ (MIDNIGHT SUN)

Μία συγκινητική ταινία βγαλμένη από την πραγματικότητα που μας μιλάει για μια κοπέλα, την KatiePrice, η οποία δεν βγήκε ΠΟΤΕ από το σπίτι της την ημέρα, λόγω μιας πολύ σπάνιας ασθένειας, της XerodermaPigmentosum (μελαγχολική ξηροδερμία), γνωστή και ως XP. Βγαίνοντας ένα βράδυ η Katieγνωρίζει από κοντά τον γείτονά της, Charlie, για τον οποίο τρέφει αισθήματα και θα πάρει ένα ρίσκο, το οποίο θα πληρώσει με τη ζωή της.

Μέσα από την ταινία βλέπουμε πόσο δύσκολο και λυπηρό είναι κάποιος να ζει έτσι, αλλά ακόμα πιο λυπηρό είναι να μην υπάρχει αντίδοτο για αυτήν την σπάνια ασθένεια, και ίσως να μην υπάρξει ποτέ. Αυτή την ασθένεια την έχει ένας στους εκατομμύριο ανθρώπους.

Πρωταγωνιστές: Bella Thorne , Patrick Schwarzenegger, Σκηνοθεσία: Scott Spee

ΤΟ **DDP** ΜΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ , ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ.

Το 2000 ξεκινήσαμε σαν μια μικρή παρέα φίλων που στόχο είχε να βοηθήσει σε ένα περιστατικό κακοποίησης ανηλίκου. Από τότε μέχρι και σήμερα η παρέα μεγάλωσε ο στόχος όμως δεν άλλαξε: Να προστατίσουμε τα δικαιώματα των παιδιών.

Το «Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού» (**ddp.gr**) είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο που έχει ως στόχο την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού. Τα μέλη του Δικτύου είναι άνθρωποι που σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα αυτά των παιδιών, και είναι πρόθυμοι να κινητοποιηθούν για την προώθηση και την προάσπισή τους. Όλοι μαζί αποτελούν ένα δίκτυο αλληλεγγύης, που χρησιμοποιεί τη δύναμη της γνώσης και του πολιτισμού για να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των παιδιών, να τους προσφέρει τη χαρά ,και τη δημιουργικότητα της ομαδικής προσπάθειας .

ΠΩΣ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ; Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να υποστηρίξουμε την προσπάθειά τους. Μάθετε για τις δυνατότητες προσφοράς δωρεάς, εθελοντικής ή έμμισθης εργασίας, αλλά και εγγραφής στο Δίκτυο ως μέλος, στον παρακάτω σύνδεσμο <https://ddp.gr/5-tropoi-symmetochis/>

ΔΡΑΣΕΙΣ : Μια από τις δράσεις τους είναι **Η πλανόδια βιβλιοθήκη** η οποία ακόμα και μέσα στην καραντίνα του κορονοϊού είναι ενεργή με άλλον τρόπο. Στην παρακάτω διεύθυνση με το κανάλι της στο διαδίκτυο, εμψυχώνει όλα τα παιδιά και τους εφήβους.

https://www.youtube.com/playlist?list=PLN-PsyEdbigF1TUA_c_v0nKiChscJKvTp0

Παρουσίαση Βιβλίου Η ΦΩΤΕΙΝΟΥΛΑ : Μια αληθινή Σταχτοπούτα

Η Φωτεινούλα: Μια αληθινή
Σταχτοπούτα

Περίληψη

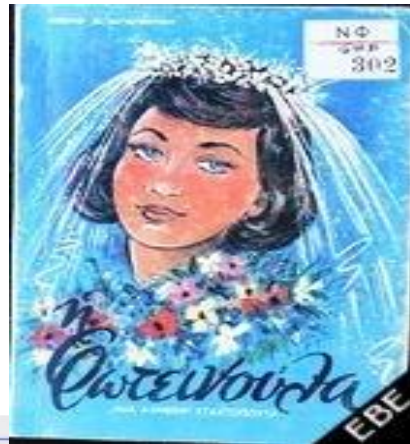
Η Φωτεινούλα ένα μικρό και
χαρούμενο κορίτσι έπαιζε ανέμελα
κάθε μέρα μέχρι που πέθανε η
μητέρα της. Η μητέρα της ήταν
ένας πολύ καλός και γλυκός αν-
θρώπος που παρ' ότι πέθανε
σεμναιώς και βοηθούσε την
Φωτεινούλα μέσα από τα όνειρά της.
Ο πατέρας της λίγα καιρό αφού
πέθανε η γυναίκα του παντρεύτηκε
άλλη γυναίκα. Η γλυκιά Φωτεινούλα
του είχε πει ότι όταν η μικρή
ήταν πρώτα άρχισε να παίζει και
ήμεινε στο νοσοκομείο της Αθηνών.
Εκεί πέθανε πολύ. Έκανε τρεις
εγχειρήσεις στην αρχή της βάλεν
στο γυψό ο πατέρας της την
έδωσε μετά έκανε άλλες τρεις.

αλλά να μην είναι τίποτα
μπαρτά σε αυτά που πέθανε
η Φωτεινούλα και να γίνει
πιο γενναία.

Αφού στο βιβλίο η Φωτεινούλα
παντρεύτηκε τον Βασίλη
και η Θεανώ* τον Πάιλο,
δίνοντας να αλλάξω λίγο τα
γεγονότα.

Η Θεανώ με την Φωτει-
νούλα μοιράσαν χρήματα και
αγόρασαν ένα μικρό δια-
μερισματάκι που να τις χωράει
και τις δύο. Η Θεανώ βόλεψε
δουλειά σε ένα μικρό ταβερ-
νί και η Φωτεινούλα άρχισε
να ζωγραφίζει. Ζωγράφιζε
εξασ κατά που όλα θέλανε
να αγοράσουν τους πίνακές
της.

Η Φωτεινούλα και η Θεανώ
ζήσανε μαζί ευτυχισμένοι

εγχειρήσεις και στο τέλος
παντρεύτηκε ένα πολύ καλό
παίδι τον Βασίλη. και

Αυτό το βιβλίο θα το
πρώτιστα και θα παρουσιά-
σει όλα παιδιά να το
διαβάσουν. Επειδή η
Φωτεινούλα - η πρωταγωνίστρια -
πέθανε πολλά και πολύ δύσκολα
αλλά στο τέλος βρήκε την
"χαλάρωσή" της και κάποιον
που να την αγαπά όπως
όσο δύσκολο και να περά-
σε, βρήκε το θάρρος να
αντιμετωπίσει τις δυσκολίες
που την περιμέναν. Επειδή
αν ένα παιδί έχει κάνει πολύ
εγχειρήσεις όπως έχω και
διαβάσει το βιβλίο τότε
θα μάθει ότι μπορεί αυτά
που περνάει να είναι πολλά

→

για πάντα.

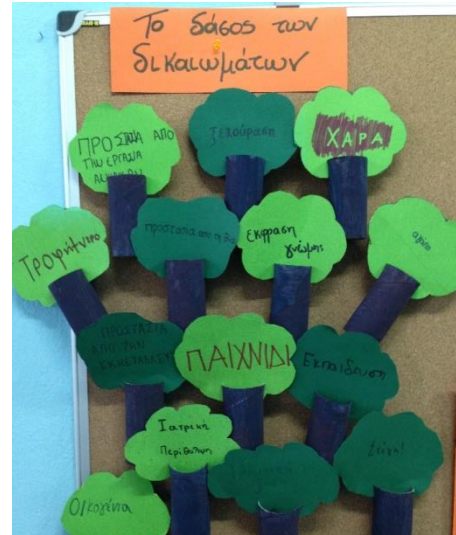
Θεανώ*: ένα κορίτσι που ήταν
στο νοσοκομείο μαζί με την
Φωτεινούλα και γιναν φίλες.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

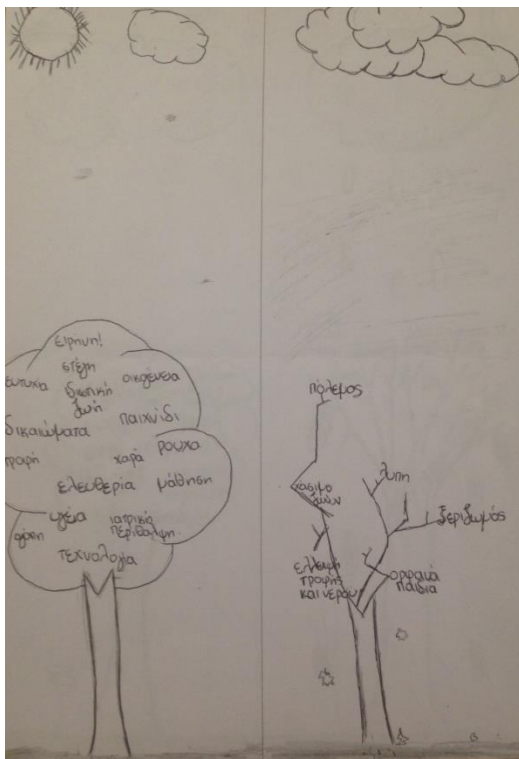
Τα δικαιώματα του παιδιού είναι ένα θέμα που μας απασχόλησε στο σχολείο.
Συζητήσαμε αρκετά γι' αυτό και πήγαμε στο Πολεμικό Μουσείο που μιλήσαμε γι' αυτό
το θέμα.

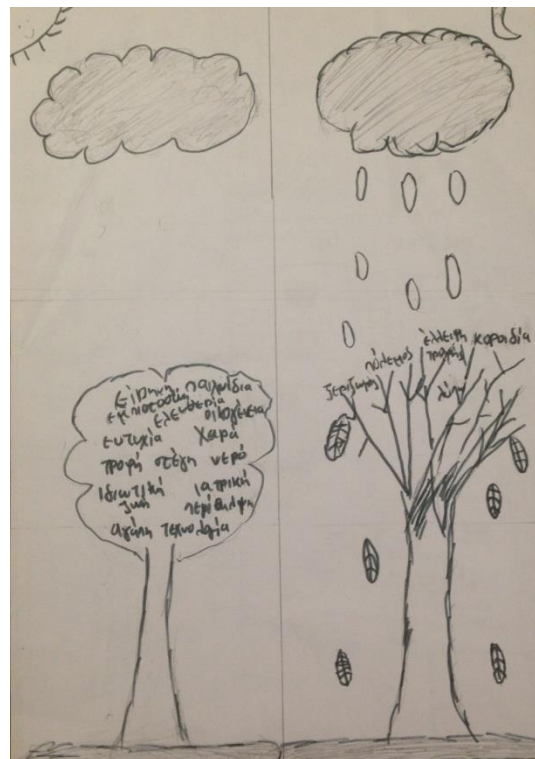
Τα δικαιώματα του παιδιού είναι πολλά όπως, το νερό, η στέγη, η τροφή κλπ. Αυτά που κάνουν χαρούμενα τα παιδιά είναι τα παιχνίδια, η αγάπη, η συμπαράσταση και η φιλία. Αυτά που κάνουν τα παιδιά ευτυχισμένα είναι η ειρήνη, η ιδιωτική ζωή, η εκπαίδευση κτλ.

Το δάσος των δικαιωμάτων

Σκίτσο 1

Σκίτσο 2

Ανθρώπινα δικαιώματα

Όλοι οι άνθρωποι έχουν ορισμένα θεμελιώδη δικαιώματα – απλά και μόνο επειδή είναι άνθρωπινα όντα. Αυτά, τα λεγόμενα «Ανθρώπινα Δικαιώματα» δεν είναι απλά προνόμια, που μπορούν να αφαιρεθούν εξαιτίας της ιδιοτροπίας κάποιου άλλου.

Είναι «δικαιώματα» γιατί είναι πράγματα που σου επιτρέπουν να είσαι, να κάνεις και να έχεις. Αυτά τα δικαιώματα υπάρχουν για να σε προστατέψουν από ανθρώπους που ίσως να θέλουν να σου κάνουν κακό ή να σε πληγώσουν. Υπάρχουν επίσης για να μας βοηθήσουν να ζούμε σε μια ατμόσφαιρα φιλικότητας μεταξύ μας και να ζήσουμε ειρηνικά.

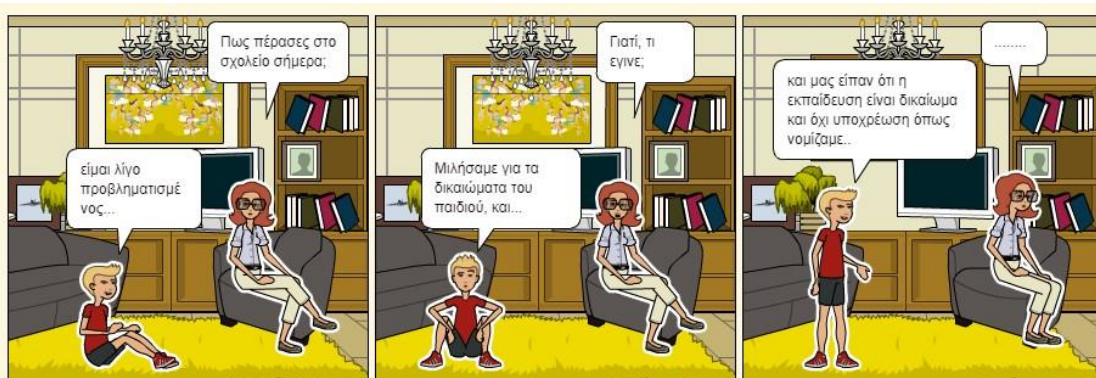
Πολλοί άνθρωποι γνωρίζουν για τα δικαιώματά τους σε κάποιο βαθμό. Γενικά ξέρουν ότι έχουν δικαίωμα στην τροφή και δικαίωμα σε ένα ασφαλές μέρος να μείνουν. Ξέρουν ότι έχουν το δικαίωμα να πληρώνονται για την εργασία που κάνουν. Αλλά υπάρχουν και πολλά άλλα δικαιώματα.

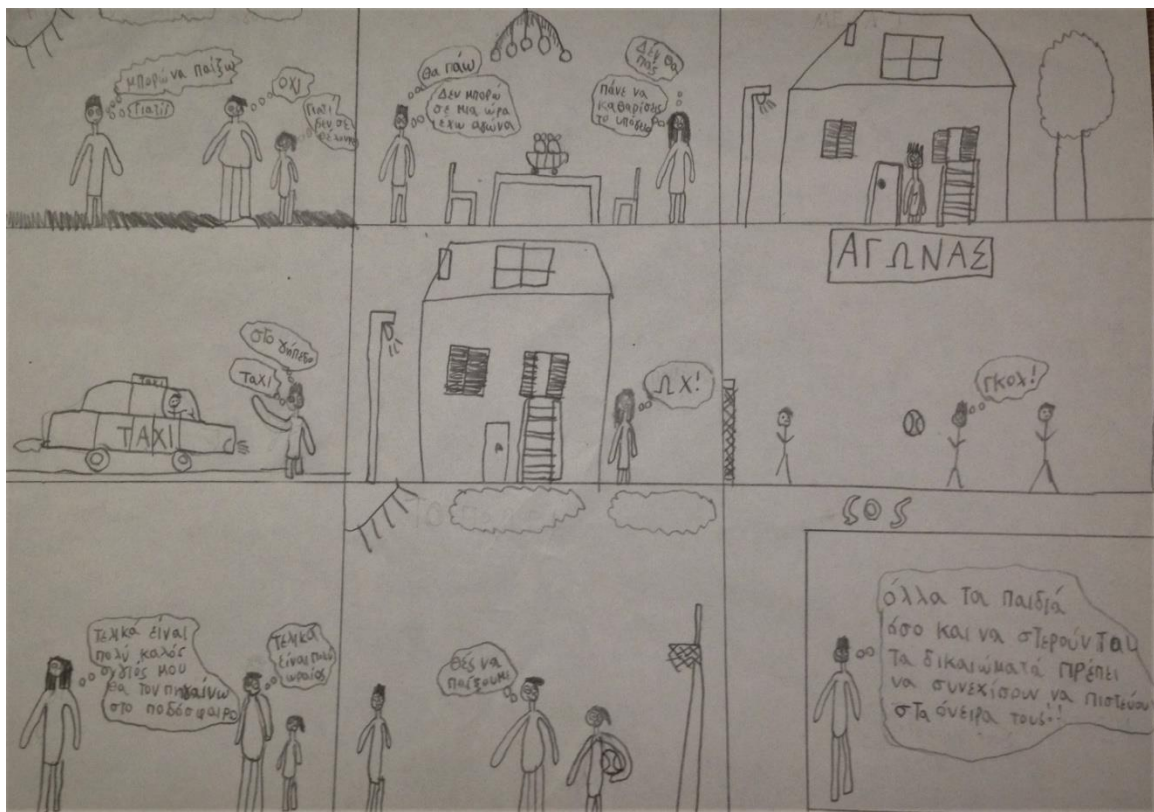
Όταν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, προκύπτουν παραβιάσεις, όπως οι διακρίσεις, η μισαλλοδοξία, η αδικία, η καταπίεση και η δουλεία.

Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, προέκυψε από τις φρικαλεότητες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και υπογράφηκε το 1948 για να διαμορφώσει μια κοινή αντίληψη των ατομικών δικαιωμάτων. Αποτελεί τη βάση για έναν κόσμο που βασίζεται στην ελευθερία, τη δικαιοσύνη και την ειρήνη.

Οι δημιουργίες μας

Σκυλιά βοηθοί

Ο Γιάννης είναι σήμερα 12 χρονών και από τα 5 του χρονών αντιμετωπίζει κινητικά προβλήματα. Η μητέρα του αναφέρθηκε στη βοήθεια που προσφέρει στο γιο της, ο <Μαξ>, ο εκπαιδευμένος σκύλος βοηθός, ράτσας λαμπραντόρ.

Ο σκύλος έχει εκπαιδευτεί πάνω στις ανάγκες του Γιάννη. Ο σκύλος φοράει ένα σαμάρι ισορροπίας για να τον πιάνει και να βαδίζουν μαζί. Έχει εκπαιδευτή για να προειδοποιεί, όταν χάνει την ισορροπία του ο Γιάννης και πάει να πέσει από την καρέκλα ή τον καναπέ, ο Μαξ προειδοποιεί. Έχει εκπαιδευτή για να του φέρνει πίσω αντικείμενα πχ παιχνίδια, που πέφτουν από το χέρι κτλ.

Όπως ο Μαξ υπάρχουν και άλλες ράτσες όπως ο Γερμανικός ποιμενικός, το γιγαντιαίο Κανίς και το Λαμπραντόρ, το Τζακ Ράσελ και το Παπιγιόν, το Χάσκι, του Αγίου Βερνάρδου, το Δαλματίας.

Ο Γερμανικός ποιμενικός βοηθάει τους αστυνομικούς, τους ανθρώπους στους σεισμούς και τους ανάπηρους. Το

γιγαντιαίο Κανίς , το Λαμπραντόρ ,το Τζακ Ράσελ και το Παπιγιόν βοηθάνε τους ανθρώπους με κινητικά προβλήματα . Το Χάσκι και το Μάλαμουτ βοηθάνε με το να μεταφέρουν στο χιόνι, πράγματα με το έλκηθρο . Το Αγίου Βερνάρδου βρίσκει τους χαμένους , τραυματισμένους ορειβάτες και τους γυρίζει μαζί με τους άλλους ορειβάτες . Το Δαλματίας βοηθάει τους πυροσβέστες όταν πιάνει μια φωτιά και όταν γίνονται σεισμοί.

Δημιουργική γραφή

Όνομα: Λαβίντ

τόπος: Νιγηρία

Είμαι ο Λαβίντ, είμαι 11 χρονών δουλεύω πολύ σκληρά στο εργοστάσιο παπουτσιών για τρία ευρώ τη μέρα. Καμιά φορά ζηλεύω τα άλλα παιδιά που πάνε σχολείο με τις παρέες τους.

Ζω με το πεντάχρονο αδερφό μου και τους δύο γονείς μου, σε ένα μικρό δωματάκι στο εργοστάσιο. Εκεί δουλεύω 12 ώρες.

Σε όλη μου τη ζωή ελπίζω να πάω έστω και μία μέρα σχολείο να δω το φως του ήλιου, να παίξω με τα παιδιά και να κάνω κάτι το δημιουργικό όπως η μόρφωση.

Όλα τα παιδιά στη χώρα μου τη Νιγηρία δουλεύουνε σαν και εμένα σε διάφορα μέρη, μερικά δουλεύει και για το σπίτι τους μαζί με τους μπαμπάδες τους.

Πολλές φορές πληγώνομαι από τις ίδιες μου τις σκέψεις, σκέφτομαι τα παιδιά που πάνε σχολείο και μορφώνονται, τα παιδιά που ζουν με την οικογένειά τους χαρούμενα. Δεν σκέφτομαι καν τα παιδιά με πολλές ανέσεις όπως λεφτά, μεγάλα σπίτια, ίντερνετ και κινητά! Εμένα μου αρκούν μόνο τα βασικά για να είμαι ευτυχισμένος στη ζωή μου.

Σύμφωνα με τα δεδομένα που έχουμε, τι ερωτήσεις θα κάναμε στον Λαβίντ αν τον συναντούσαμε από κοντά; ποιες θα ήταν οι απαντήσεις του αν ήταν εδώ κοντά μας και του παίρναμε συνέντευξη;

Φανταστική..« Συνέντευξη με ένα παιδί από τη Νιγηρία»

Ο Λαβίντ, ένα παιδί από τη Νιγηρία, δέχτηκε να μας δώσει ζωντανή συνέντευξη στην οποία θα μας μιλήσει για την ζωή του και τη ζωή πολλών παιδιών και ενηλίκων στην περιοχή του.

Δ - Λαβίντ , πες μας πόσο χρονών είσαι και πού πας σχολείο;

Λ - Είμαι 11 και δεν πάω σχολείο γιατί δουλεύω όλη την ημέρα για τον κυρίαρχο της περιοχής, ώστε να τον ξεπληρώσουμε για την στέγη και την λίγη τροφή που μας δίνει. Παρόλα αυτά δεν έχουμε πόσιμο νερό.

Δ - Και από πού το παίρνετε το νερό;

Λ - Από ένα βρόμικο ποτάμι, τοπιο κοντινό της περιοχής μας.

Δ - Πού μένεις και τι κάνεις στον ελεύθερό σου χρόνο;

Λ - Μένουμε σε μια σκηνή κοντά στο ορυχείο που δουλεύουμε και δεν έχω σχεδόν καθόλου ελεύθερο χρόνο, αλλά όταν έχω προσπαθώ να κοιμάμαι γιατί δουλεύω 20 ώρες το 24ωρο.

Δ - Ποιο είναι το αγαπημένο σου φαγητό και κάθε πότε το τρως;

Λ - Όπως σας είπα ο κυρίαρχος της περιοχής μας δίνει το λιγοστό φαγητό που έχουμε, οπότε δεν έχω την επιλογή να διαλέξω.

Δ - Το καταλαβαίνω, είναι δύσκολο και ακόμα πιο δύσκολο θα ήταν αν εμείς όλοι οι άνθρωποι που ζούμε στα σπίτια μας με την επιλογή φαγητού, με το καθαρό νερό και την δουλειά σε φυσιολογικά ωράρια να ερχόμασταν εκεί και να άλλαζαν οι συνήθειές και η ζωή μας.

Λ - Ίσως, όπως αν ερχόμασταν εμείς σε εσάς, θα μας φαινόταν περίεργο και παράξενο.

Δ - Και για πες μας, πόσα μέλη είστε στην οικογένειά σου;

Λ -Εννιά. Είμαστε εννιά μέλη. Ο μπαμπάς, η μαμά, οι τρεις μεγάλοι μου αδερφοί, εγώ και οι τρεις μικρές μου αδερφές.

Δ -Με ποιο από τα αδέρφια σου είσαι «πιο κοντά» ή «πιο δεμένος»;

Λ - Με τον Ασίλ, τον αμέσως μεγαλύτερο μου αδερφό γιατί όταν δυσκολευόμουν με βοηθούσε και με στήριζε. Αν δεν ήταν αυτός δεν ξέρω πού ή ποιος θα ήμουν ή τι θα έκανα.

Δ - Καταλαβαίνω. Και εμένα η μεγάλη μου αδερφή με βοήθησε να φτάσω ως εδώ.

Η δημοσιογράφος δακρύζει και κανείς δεν λέει τίποτα. Μετά από δύο λεπτά ρωτάει η δημοσιογράφος τον Λαβίντ:

Δ - Τι σκέφτεσαι, τι ονειρεύεσαι για το μέλλον σου;

Λ - Ονειρεύομαι να βρω μια καλύτερη δουλειά και να γυρίσω τον κόσμο.

Δ - Και πώς σκέφτεσαι να το πραγματοποιήσεις;

Λ - Δεν ξέρω. Ποτέ δεν βρήκα χρόνο για να σκεφτώ πώς θα το πραγματοποιήσω. Δεν μπόρεσα να κάνω πολλά όνειρα για το μέλλον μου, δεν ένιωσα καν παιδί. Δουλεύω από πέντε χρονών.

Δ - Λαβίντ, ευχαριστούμε για τον χρόνο που αφιέρωσες για τη συνέντευξη και εύχομαι μέσα από την καρδιά μου η ζωή όσων ζουν έτσι να καλυτερεύσει.

Αγαπητό μου ημερολόγιο είμαι η Πάρις ένα παιδί με Σύνδρομο Down και παίζω βόλεϋ με ένα αναπηρικό καροτσάκι.

Είναι αρκετά δύσκολο λόγο από ότι δεν μπορώ να περπατήσω και να κινηθώ εύκολα. Έχω προπόνηση κάθε Δευτέρα και Τετάρτη. Επίσης λόγο της ηλικίας μου που είναι 8,5 ετών δεν τα πάω και τόσο καλά.

Στο βόλεϊ οι υπόλοιποι συναθλητές μου δεν μου φέρονται με σεβασμό και με κοροϊδεύουν επειδή αυτοί έχουν μια απλή αναπηρία.

Όμως σε κάθε προπόνηση προσπαθώ να βελτιωθώ και αγνοώ τα παιδιά που μου φέρονται άσχημα. Βόλεϊ πάω από τα 6 μου, οπότε παίζω και αγώνες μεταξύ άλλων ομάδων. Κάτι που με δυσκολεύει είναι, όταν προσπαθώ να καρφώσω ή να δώσω πάσα ή όταν τρέχω γρήγορα, το καροτσάκι μου γέρνει από μια μεριά, να φανταστείτε έχω πέσει και πονάει πολύ.

Ένα άλλο πρόβλημα που έχω είναι ότι όταν πάω να καρφώσω μια μπαλιά και επειδή το καροτσάκι είναι πολύ κοντό, για να καρφώσω πρέπει να σηκωθώ όρθια, αλλά δυστυχώς δεν μπορώ.

Όμως ΠΡΟΣΠΑΘΩ! Όπως και τα άλλα παιδιά, παίζω καλά βόλεϊ όπως τα άλλα παιδιά δεν έχω τίποτα διαφορετικό από τα άλλα. Όποιο παιδί έχει τέτοια προβλήματα να ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ γιατί είναι το ίδιο παιδί με τα υπόλοιπα. “Η μάλλον όχι, δεν είναι το ίδιο παιδί, είναι πιο ΔΥΝΑΤΟ από τα άλλα, ίσως πιο δυνατό από όσο νομίζει”.

Δέξου την διαφορετικότητα

Κάποτε σε ένα σχολείο ήταν ένα παιδάκι που το ένα του πόδι ήταν ψεύτικο. Ενώ προσπαθούσε να κάνει φίλους δεν τα κατάφερνε.

Την πρώτη μέρα του σχολείου όλα τα παιδιά τον κοίταζαναπορημένα και με περιέργεια. Κανένα δεν τον έκανε παρέα, όλοι ήταν απόμακροι και τον κορόιδευαν πίσω από την πλάτη του.

Κάθε μέρα ήταν σαν εφιάλτης για τον Αλέξανδρο, δεν ήθελε να πηγαίνει σχολείο γιατί πάντοτε είχε τον φόβο της απόρριψης. Ποτέ δεν είχε αληθινούς φίλους, όλοι τον απέφευγαν και τον έδιωχναν από τις παρέες τους.

Ο Αλέξανδρος ήταν ένα πολύ ευγενικό και καλόκαρδο παιδί που είχε δυστυχώς την ατυχία να χάσει το ένα του πόδι σε κάποιο ατύχημα. Ήταν πολύ έξυπνος, είχε πίστη στον εαυτό του και δεν το έβαζε εύκολα κάτω. Του άρεσε πολύ να γράφει παραμύθια και είχε ένα τετράδιο που εκεί είχε γράψει όλες του τις ιδέες.

Οι γονείς του Αλέξανδρου τον υποστήριζαν και πάντοτε του υπενθύμιζαν πως ότι κι αν γίνει θα 'ναι εκεί γι' αυτόν. Του έλεγαν επίσης ότι σημασία δεν έχει το τι λένε τα άλλα παιδιά αλλά το τι λέει αυτός και τι πιστεύει για τον εαυτό του και ο Αλέξανδρος ήταν ένα καλό παιδί που δεν του είχαν δώσει μια ευκαιρία να γίνει ένας από αυτούς.

Μια μέρα ένα παιδί που τον έλεγαν Μάρκο έκανε την διαφορά, πήγε και του μίλησε. Του είπε να μην στενοχωριέται για τα άσχημα λόγια των παιδιών προς το πόδι του και πως θα ήθελε πολύ να γίνουν φίλοι.

Ο Αλέξανδρος ξαφνιάστηκε γιατί πρώτη φορά κάποιος του πρότεινε να γίνουν φίλοι και αμέσως του είπε ναι. Από τότε έκαναν πολύ παρέα και έγιναν αχώριστοι!

Μετά από μια εβδομάδα τα παιδιά που κορόιδευαν τον Αλέξανδρο είπαν στον φίλο του το Μάρκο πως αν δεν σταματήσει να κάνει παρέα μαζί του θα έχει μπελάδες.

Αυτός όμως τους αγνοούσε και δεν σταμάτησε να κάνει παρέα μαζί του. Μετά από αυτό τα παιδιά συνέχιζαν να ενοχλούν τον Μάρκο και τον Αλέξανδρο, παρόλα αυτά οι δύο φίλοι δεν τους έδιναν σημασία και συνέχισαν να είναι αχώριστοι.

Ο Μάρκος μετά από αυτό προσπάθησε να μιλήσει σε όλα τα παιδιά και τους εξήγησε πως ο καθένας από αυτούς θα μπορούσε να ήταν στη θέση του Αλέξανδρου και πως δεν φταίει αυτός για το ατύχημα που του συνέβη.

Κάποια παιδιά τον άκουσαν και άρχισαν να τον συμπαθούν, άλλα όχι. Τα παιδιά που είχαν μιλήσει με τον Μάρκο κάθισαν και ξανασκέφτηκαν τα λόγια του και σιγά, σιγά άρχισαν να μην τους αποφεύγουν. Όσο περνούσε ο καιρός, τόσο και τα παιδιά τους συμπαθούσαν.

Ο Αλέξανδρος επιτέλους ένιωθε καλύτερα και πια δεν ανησυχούσε τόσο πολύ για τα σχόλια των παιδιών προς το πόδι του. Από τότε όλοι έγιναν καλοί φίλοι και κανένας δεν ξεχωριζε κάποιον, όλοι ήταν μια αγαπημένη παρέα.

«Κάνε Μία Ευχή», είπε ο μαγικός καθρέφτης

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό απομακρυσμένο χωριό που λεγόταν Ομορφοχώρι. Μια ανοιξιάτικη ημέρα στο Δημοτικό Σχολείο του Ομορφοχωρίου τα παιδιά έπαιζαν έξω στην αυλή. Το Ε1 είχε γυμναστική. Τα αγόρια έπαιζαν ποδόσφαιρο και τα κορίτσια βόλεϊ. Μόνο ο μικρός Άγγελος δεν έπαιζε ποδόσφαιρο, αλλά διάβαζε ένα παραμύθι σε μια γωνιά της αυλής.

Κάποια στιγμή, ένα αγόρι κλώτσησε την μπάλα επίτηδες προς το μέρος του Άγγελου. Ο Άγγελος τον αγνόησε. Παρόλα αυτά εκείνος τον έσπρωξε και του μίλησε με άσχημο τρόπο. Ο Άγγελος ένιωσε άσχημα. Φοβήθηκε, στενοχωρήθηκε αλλά συγκράτησε τα δάκρυά του.

Ευτυχώς, χτύπησε το κουδούνι κι ο Άγγελος συνάντησε τον φίλο του, τον Φώτη, από το άλλο τμήμα της πέμπτης τάξης. Οι δύο φίλοι συζήτησαν για το περιστατικό και μετά άλλαξαν θέμα, μιλώντας για το αγαπημένο τους μουσικό συγκρότημα.

Γυρνώντας το μεσημέρι σπίτι, συζήτησε με τους γονείς του όσα έγιναν στο σχολείο. Ο πατέρας του για να του φτιάξει τη διάθεση, του ζήτησε να τον βοηθήσει με το καθάρισμα της αποθήκης.

Ο πατέρας έκανε τις βαριές δουλειές κι ο Άγγελος ψαχούλευε κάποιες κούτες. Σε μία από τις κούτες, είδε κάτι να λάμπει. Ήταν ένας καθρέφτης. Στην αρχή, ο Άγγελος δεν του έδωσε σημασία, όμως το φως που έβγαζε, ήταν αρκετό για να του τραβήξει το ενδιαφέρον και να ζητήσει από τον μπαμπά του να τον πάρει στο δωμάτιό

του.

Ο Άγγελος πήρε ένα πανάκι για να ξεσκονίσει τον παλιό καθρέφτη. Καθώς τον ξεσκόνιζε, άκουσε μια φωνή. Τρομαγμένος, κατάλαβε ότι η φωνή προερχόταν από τον καθρέφτη.

Ο καθρέφτης ήταν μαγικός!!! Ο Άγγελος ήταν γεμάτος απορίες. Ο καθρέφτης του εξήγησε ότι ήταν πολύ παλιός και ότι άνηκε σε μια μάγισσα.

Οι δυο τους πέρασαν αρκετές ώρες μαζί, κατά τις οποίες ο καθρέφτης του διηγήθηκε διάφορες ιστορίες. Κάποια στιγμή, όταν κέρδισε την εμπιστοσύνη του, του εξήγησε ότι μπορούσε να κάνει μια ευχή κι αυτός να την πραγματοποιήσει!!!

Ο Άγγελος ενθουσιασμένος, χωρίς καν δεύτερη σκέψη είπε δυνατά την ευχή του:

«Θέλω να μπορώ να περπατάω σαν τα άλλα παιδάκια... Θέλω κι εγώ να παίζω ποδόσφαιρο μαζί τους. Θέλω να μπορώ να τρέχω στην αυλή. Θέλω να σκαρφαλώνω στα δέντρα. Θέλω κι εγώ να πηδάω ψηλά. Θέλω να ξυπνάω και να ετοιμάζομαι για το σχολείο μόνος μου, χωρίς να χρειάζομαι τη βοήθεια της μαμάς μου. Θέλω να μπορώ να κάνω ποδήλατο μαζί με την μικρή μου αδερφή. Θέλω να μπορώ να χορεύω. Θέλω να κολυμπάω στη θάλασσα. Θέλω να μπορώ να παίζω κι εγώ στο πάρκο. Θέλω να είμαι κι εγώ σαν τα άλλα παιδάκια και να μην με κοροϊδεύουν για το αναπηρικό μου καροτσάκι.»

Τότε ο μαγικός καθρέφτης έβγαλε ένα δυνατό φως που πλημμύρισε ολόκληρο το δωμάτιο. Λαμπερές ακτίνες τύλιξαν τον μικρό Άγγελο και το δωμάτιο γέμισε μικρά φωτάκια, που έμοιαζαν με πυγολαμπίδες. Ο καθρέφτης με σταθερή και βροντερή φωνή του είπε πως η ευχή του είχε πραγματοποιηθεί.

Ο Άγγελος ένιωσε μια ζέση στα πόδια του και γεμάτος ενθουσιασμό και ανυπομονησία, δοκίμασε να σταθεί όρθιος. Στην αρχή, διστακτικά και στη συνέχεια αποφασιστικά, σηκώθηκε από το αναπηρικό του καροτσάκι. Επιτέλους, μπορούσε να σταθεί χωρίς καμία βοήθεια. Δειλά, δειλά κρατώντας τον τοίχο έκανε τα πρώτα του βήματα. Ήταν πάρα πολύ χαρούμενος κι ευτυχισμένος που μπορούσε

να περπατήσει.

Έφυγε τρέχοντας στους γονείς του για να τους διηγηθεί τα όσα έγιναν. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που έβλεπαν. Δακρυσμένοι τον έσφιξαν στην αγκαλιά τους. Αυτή την φορά όμως, τα δάκρυα ήταν δάκρυα χαράς.

Τα πρωινά ο Άγγελος εξαιτίας των πειραγμάτων από κάποιους συμμαθητές του, δεν ξεκινούσε με όρεξη για το σχολείο. Το επόμενο πρωινό, όμως, ξύπνησε χαρούμενος. Περίμενε με τόση αγωνία να δει ο Φώτης πως μπορεί να στέκεται και να περπατά.

Ο Φώτης πλησιάζοντας στο σπίτι του Άγγελου, είδε το «Ανατσάκι» έξω από την πόρτα. «Ανατσάκι» ήταν το παρατσούκλι που είχαν δώσει οι δυο τους στο αναπηρικό καροτσάκι. Φοβήθηκε μήπως ο φίλος του ήταν άρρωστος. Οι φόβοι του, όμως, δεν επιβεβαιώθηκαν, καθώς τον είδε να βγαίνει περπατώντας, από την εξώπορτα του σπιτιού του.

Στον δρόμο για το σχολείο ο Άγγελος του διηγήθηκε την απίστευτη περιπέτεια που έζησε με τον μαγικό καθρέφτη. Αυτός τον άκουγε με προσοχή και χαρά και δεν μπορούσε να πιστέψει ότι ο φίλος του περπατούσε δίπλα του.

Ολόκληρο το σχολείο είχε αναστατωθεί βλέποντας τον Άγγελο να περπατά. Παρόλα αυτά, ο Άγγελος, απλώς χαμογελούσε, χωρίς να πει λέξη. Η ιστορία, ο μαγικός καθρέφτης και το θαύμα που είχε γίνει, ήταν ένα μυστικό που μοιράστηκε μόνο με τον κολλητό του φίλο, που ήταν δίπλα του πάντα.

Το σημαντικό ήταν ότι πλέον μπορούσε κι αυτός να κάνει ό,τι επιθυμούσε. Όλα αυτά, τα απλά και καθημερινά, που οι υπόλοιποι θεωρούμε δεδομένα.

Ένα αλληγορικό ποίημα.....

Της ΑΜΕΑ τα παιδιά

Της ΑΜΕΑ τα παιδιά
είναι πάντα γελαστά.
Δεν τα παρατάν στη δυσκολία
γιατί είναι ΔΥΝΑΤΑ.

Όταν μπαίνουν στο «ψυγείο»
δεν παγώνουνε στο κρύο
γιατί είναι πάντα δυνατά
Της ΑΜΕΑ τα παιδιά!

Όταν μπαίνουν στο «φούρνο»
δεν ζεσταίνονται στην κάψα,
γιατί είναι πάντα δυνατά
Της ΑΜΕΑ τα παιδιά!

Όταν δεν τα καταφέρνουν
δεν απογοητεύονται ποτέ,
γιατί είναι πάντα δυνατά
Της ΑΜΕΑ τα παιδιά!

Ακόμα και αν τους διώξεις
και αν τους κοροϊδέψεις
φιλαράκι κόφτο
γιατί μπορεί να ήσουν εσύ
σε αυτή τη θέση
και μη ξεχνάς
δικαιώματα έχουν
όλα τα παιδιά!!!!

Δικαιώματα έχουν ούλοι!!

Μια φορά κι έναν καιρό
πήγε η γάτα στο χορό
«φύγε τώρα από δω
Μη σου κόψω το λαιμό»

Φεύγει η γάτα με καημό
πάει να κλάψει στο βουνό
«τι έπαθες βρε καημένο»
Λέει το βουνό απορημένο.

«Αχ βουνό μου έχω πόνο
στην καρδιά και σιγολιώνω.
Δε μ' αφήνουν να χορέψω
κάθομαι και βλέπω έξω».

Ξάφνου έρχεται ένας σκύλος
Που 'ταν Ιταλός και φίλος
«έλα γάτα να σου πω
Έχει απόψ' ένα χορό.

Να χορέψουμε μαζί
μέχρι αύριο το πρωί
να βαράει το νταούλι
Δικαιώματα έχουν ούλοι!!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

- Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι.
- Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ίσοι και συνεπώς έχουν τα ίδια δικαιώματα.
- Δεν έχει σημασία η φυλή σου.
- Δεν έχει σημασία αν είσαι άντρας ή γυναίκα.
- Δεν έχει σημασία η γλώσσα που μιλάς.
- Δεν έχει σημασία η χώρα προέλευσής σου.
- Δεν έχει σημασία αν είσαι πλούσιος ή φτωχός.

Ακροστιχίδες

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ 1η

A _ _ _ _ _
M _ _ _ _
E _ _ _ _ _
A _ _ _ _

1. Τι πρέπει να έχουν τα παιδιά? (αναποδα)
2. 3 Δεκεμβρίου Παγκόσμια ΑΜΕΑ
3. Μπαίνω στη θέση του άλλου
4. Τα παιδιά που δεν μπορούν να δούνε (ανάποδα)

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ 2η

- 1) _ P _ _ _ _ _
- 2) A _ _ _ _
- 3) T _ _ _ _ _
- 4) Σ _ _ _ _ _
- 5) I _ _ _ _
- 6) Σ _ _ _ _ _
- 7) M _ _ _ _ _
- 8) O _ _ _ _ _
- 9) Σ _ _ _ _ _

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Αυτός που αναγκάστηκε να φύγει από την χώρα του , λόγο πολέμου .
- 2) Τα άτομα με ιδιές ανάγκες.
- 3) Με αυτά γνωρίζονται οι άνθρωποι και αποδέχονται τη διαφορετικότητα.
- 4) Είναι τέτοιος ο αγώνας μας .
- 5) Είναι όλοι οι άνθρωποι.
- 6) Όταν υπάρχει μεταξύ ατόμων, εργάζονται όλοι καλύτερα.
- 7) Αυτός που αλλάζει χώρα για μια καλύτερη ζωή.
- 8) Με αυτήν καταφέρνουμε περισσότερα πράγματα.
- 9) Όταν δύο άτομα μαλώνουν και τα ξαναβρίσκουν.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ 3η

1 Π _____
2 Ο ____
3 Λ _____
4 Υ _____
5 Π ____
6. Ο _____
7) Λ ____
8 Ι _____
9 Τ _____
10 Ι _____ Ζ ____
11 Σ _____
12 Μ _____
13 Ι _____
14 Κ _____ ΙΣΟΤΗΤΑ
15 Ο _____
16 Π ____ Τ _____
17 Η _____
18 Χ ____ Τ ____
19 Α _____

4. Όταν κάποιος είναι άρρωστος δεν έχει (5)
5. Όταν κάποιος σε στενοχωρεί νιώθεις (4)
6. Είναι η πρώτη κοινωνική ομάδα στην οποία ανήκουμε εκ γενετής. (10)
7. Οι βουλευτές εκλέγονται από τον (3)
8. Το κράτος θα έπρεπε να παρέχει σε όλους (7&9)
9. Δεν ζεις χωρίς αυτή. (5)
10. Όταν ζεις σε έναν καταυλισμό δεν έχεις (8&3)
11. Εκεί πάμε για να εξελιχθούμε και να κοινωνικοποιηθούμε(7)
12. Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη (6)
13. Ένα από τα βασικά δικαιώματα του παιδιού (αντίστροφα). (8)
14. Όταν κάποιος υποτιμούνται από κάποιους άλλους «ανώτερους» δεν υπάρχει Κ..... Ισότητα. (9)
15. Εκεί κατοικούμε οι άνθρωποι. (5)
16. Π.....Τ..... από τη βία. (9)
17. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να δέχονται αλλά και να δίνουν (αντίστροφα) (5)
18. Χ.....Τ..... Θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ε.Ε. (6)
19. Όλοι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν Δ..... (αντίστροφα) (10)

Ερωτήσεις.....

1. Έρχονται από διάφορες χώρες λόγω πολέμου. (9)
2. Τα σύνορα αλλιώς. (4)
3. Αυτός είναιεπειδή δεν έχει φίλους. (9)

Βρες τις λέξεις του Κρυπτόλεξου

Ε	Φ	Δ	Η	Μ	Ο	Κ	Ρ	Α	Τ	Ι	Α	Π
Ι	Ο	Α	Η	Σ	Ψ	Α	Γ	Α	Π	Η	Ν	Ε
Ρ	Κ	Σ	Τ	Μ	Ψ	Θ	Υ	Γ	Ε	Ι	Α	Ο
Η	Τ	Ε	Ψ	Α	Η	Α	Λ	Δ	Δ	Α	Δ	Α
Ν	Γ	Ε	Υ	Η	Μ	Ε	Ρ	Ι	Α	Τ	Κ	Ι
Η	Ψ	Θ	Η	Α	Ω	Ω	Β	Ω	Μ	Η	Η	Ε
Λ	Ν	Ι	Δ	Ι	Ν	Χ	Ι	Α	Π	Τ	Σ	Ν
Θ	Ζ	Ν	Χ	Ι	Γ	Κ	Ν	Α	Ο	Ο	Ο	Ε
Ξ	Ε	Κ	Ο	Υ	Ρ	Α	Σ	Η	Κ	Σ	Γ	Γ
Ε	Λ	Ε	Υ	Θ	Ε	Ρ	Ι	Α	Μ	Ι	Ζ	Ο
Δ	Ο	Β	Ν	Ε	Ρ	Ο	Ζ	Μ	Ω	Κ	Δ	Κ
Ζ	Α	Τ	Η	Τ	Ο	Κ	Ι	Τ	Ω	Ι	Δ	Ι
Φ	Η	Σ	Υ	Ε	Δ	Ι	Α	Π	Κ	Ε	Ν	Ο

Βρες τις λέξεις

δικαιώματα	ισότητα	γνώμη	ελευθερία	δημοκρατία	στέγη	αγάπη	νερό	υγεία	ειρήνη
ευημερία	οικογένεια	παιχνίδι	ξεκούραση	ιδιωτικότητα	εκπαίδευση				

Συντακτική και συγγραφική ομάδα

Γέρμανλης Χρήστος, Δαζέλης Δημήτριος, Δάντσης Πασχάλης, Εμεινίδης Κωνσταντίνος, Μουρατάι Ματίλντα, Τσιαλίκης Εμμανουήλ, Φραντζέλα Ραχήλ, Χαραβόπουλος Σπυρίδων, Αποστόλου Αγγελική, Γέρσος Ελευθέριος, Δαμάσκος Νικόλαος, Ευφραιμίδης Χρήστος, Κάρτζια Γεωργία, Κασσάρης Αθανάσιος, Κελεσίδου Μαρία, Κεχαγιάς Μιλτιάδης, Κουριτενλή Νικολέτα, Μαλαμούδης Αθανάσιος, Μανούρη Ιωάννα, Μανούρης Γεώργιος, Μπάρη Κωνσταντινιά, Νιάνιου Θεοδώρα, Πορανίδης Γεώργιος, Τιλκή Θεοδώρα, Χαραβοπούλου Δέσποινα, Γεροπούλου Βαία, Γιοσμάς Χρήστος, Καράι Άντζελα, Ποιμενίδου Βικτωρία, Σαλτίδου Ειρήνη, Σαλτίδου Παναγιώτα και οι δασκάλες τους Παπαζώη Θεοκτίστη και Παρασχίδου Ελένη